

SLOVENSKI NAROD.

Imaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četrstopenjske petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O našem političnem položaju.

VI.

Ali so mogli, ali so smeli slovenski poslanci odobriti izjavo prof. Šukljeja z ozirom na vnanjo politiko?

(Konec.)

Zdi se nam, da že čujemo odgovor: Avstro-Ogerska brez skrajnega odpora ne bode odstopila primorskih dežel, ker bi v tem slučaju nehala biti velesila; vrhu tega je in bode Avstrija dosti močna, da se zoperstavi Italiji, in če bi bilo potreba, priskočila bi tudi Nemčija proti Italiji.

Da, priskočila bode zoper Italijo! Ali za koga?!

To ni nikakršna tajnost, da silijo nemški politiki proti Jadranskemu morju, tudi preko slovenskih dežel, da imajo v svojem programu točko: osvojiti Trst in kar spada k njemu, in da obečajo Italijanom, kateri žele te straže za Italijo, da bodo morali zaradi njih računati z Nemci.

A Nemci Avstro-Ogerske?

Za pogodbo in za politično zvezo z Nemčijo izrekli so se vsi nemški poslanci brez razlike, bili so za to uprav navdušeni jedini odkritosrčni ljudje mej njimi namreč nacijonalc, ker se je s pogodbami in z zvezo napeljala voda na njihov mlin. Nemškim nacijonalcem je svrha: zjediniti vse dežele, katere so kakorkoli in kadarkoli spadale k nemškemu „bundu“. Mej te dežele pa štejejo vse dežele in kraljestva tostranske polovice monarhije, razven Gališke in Dalmacije, torej tudi vso Kranjsko, Koroško, Štajersko, celo Primorje — Goriško, Trst in Istro — dežele, v katerih stanuje narod slovenski in deloma tudi narod hrvatski. Nacijonalc storé karkoli je mogoče, da dosežejo to svrhu, a največ stori zanje c. kr. vlada s tem, da širi po teh deželah nemški jezik po uradih in šolah; njim so dobro došle tudi trgovinske pogodbe in obstoječe politične zveze.

Vedoč samo to, kar je znano splošno: ali morejo biti pravi zastopniki slovenskega naroda za to zvezo z Nemčijo, bodisi politično, bodisi gospodarsko, katere so nemški nacijonalc tako neizmerno veseli in katero smatrajo za znamenit korak k končnemu svojemu smotru? Ali morejo pravi zastopniki slovenskega

naroda odobravati korake in se jim ne protiviti, če se z njimi utrjuje zveza, v kateri bi se mogel narod slovenski udušiti, v kateri bi mogel poginiti? Ali morejo zastopniki slovenskega naroda delati skupno z onimi, ki strmé za tem smotrom? Ali morejo poslanci slovenskega naroda podati roke v pomoč tistim, ki hočejo ubiti narod slovenski? Ali morejo biti pomočniki ubijalcev svojega naroda?

Ali ni povse, po vseh zakonih, prirodnih in pisanih, upravičena protiizjava dra. Laginje, v kateri trdi, da on in nekateri tovariši ne vzprejmejo političnih zavez, da so proti njim — pa bilo to tudi na račun mira?!

Tudi na račun mira!

Slovenci so mirovali skoro tisoč let, z majhnimi prestanki za časa reformacije in turških vojen, ko so bili kolikor toliko nemirni, a kaj vidimo? Vprašajmo zgodovino! Čujmo samo, pogledjmo imena gorá, rek, pokrajin in to prav na Štajerskem, Koroškem in v goriški nižini. V večjem delu Štajerske, v večjem delu Koroške, v nižinah goriških nam kažejo grobove Slovencev. Pokopalo jih je, ker so v miru hiral in umirali in umrli.

Ali še ni dovolj teh grobov?! Ali naj jih pomagajo kopati poslanci naroda slovenskega — za slovenski narod?!

Politične zveze sklenjene so z grobokopi slovenskega naroda za ohranitev mira, v katerem je kopati grobe.

Sistematično kopljejo takšne grobe, hoté ali nehoté, vedé ali nevedé tudi tisti, ki vodijo upravo slovenskega naroda.

Kadar kdo pravi, in bodi to tudi kanonik Klun, da greši uprava proti pravu slovenskega naroda, proti zajamčenim zakonom, tedaj se mu odgovarja strastno, da ruši mir. A kadar se proti takšnemu odgovoru dviga vse, kar ima še kaj pravne zavesti, tedaj popušča uprava v posameznih slučajih, sistema samega pa ne prekličé niti z besedo.

Sistem ostane, politične zveze ostanejo — vse zaradi mira, v katerem bi naj hiral in umiral narod slovenski.

Pravi slovenski zastopniki, kolikor bi jim tudi bil drag in mil mir, v katerem bi mogel narod slovenski živeti dostojno samega sebe, ne morejo biti za mir, v katerem bi imel umreti slovenski narod; boljše je vojna, notranja ali vnanja, ker tudi v

vojni ne mrjé vsi, in ker za nikakršno ceno ne morejo ponuditi svojih rok v pomoč ubijalcem svojega naroda.

Da Slovenci niso za takšen sistem, niti za takšne politične zveze, niti za takšen mir, to imajo sami pokazati.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. julija.

Gospodska zbornica.

Prihodnja seja gospodske zbornice bode jutri. Na dnevnem redu je drugo čitanje valutnih predlog, potem predloga o kreditu osmih milijonov za visoke šole, zakon o začasnem sistiranju davka o stanarini v Trstu, zakon o pobijanju okužene ali na plučah bolne govede in zakona o uredbi bratovskih skladnic ter o varstvu delavcev pri prometnih napravah na Dunaji. — Poročilo odseka o regulaciji valute je že izdano.

O regulaciji valute.

Senzacijonela vest prihaja z Dunaja in če je resnična, utegne spraviti državo v jako nevarno položaj. Neki Dunajski list javlja, da so se pogajanja finančnega ministra z Rotšildovo skupino zaradi izvršitve raznih potrebnih operacij povse izjalovila, da finančni minister več ne reflektira na sodelovanje te skupine, ampak da bode poskusil izvršiti dotične operacije naravnost sam, to je, apeliral bode na lastnike rent, da izvrše nekako prostovoljno konverzijo. Ker so Slovani in mnogi Nemci protivniki novi valuti, mogla bi taka akcija splavati po vodi, č njo pa tudi vsa regulacija.

Dr. Herold pred svojimi volilci.

V nedeljo sklical je posl. dr. Herold shod svojih volilcev v Trnavo. Govoril je o svojem in svojih mladočeskkih tovarišev državnozbornem delovanju, o vladi in njeni politiki proti Slovanom in za Nemce ter zlasti rezko in brezozirno kritikoval vladno postopanje proti Čehom. Navzočni vladni zastopnik segel je govorniku večkrat v besedo, a vselej prekricali so ga zbrani volilci z gromovitimi „Hanba“-klici. Volilci izrekli so svojemu poslancu popolno zaupanje in ga prosili, naj tudi nadalje še deluje z najbrezobzirnejšo opozicijo.

Vnanje države.

Jasen program.

Švica bi bila v slučaju evropske vojne gotovo teritorij, katerega neutralnost bi spoštovali samo tisti, ki bi je — morali. Načelnik vojnega oddelka deželne vlade izrekel se je v tem oziru jako do-

LISTEK.

Cigan.

(Izvirna slika. Spisal Ivan B.)

(Konec.)

Mislili smo torej na metulje, srakoperje in smuke, ko je učitelj razlagal svoje, ravnokar na tablo naslikane črke. Bom — bom — in še jedenkrat — plat zvoná bije. Otroci jo uderemo iz sobe in kdo bi imel pogum, nam zdaj vrata zapreti! Učitelj je počasi šepal za nami na cesto, mi pa smo v tem že od cerkve vsak proti svojemu domu tekli, kričeč: pri Dolinarji gori! In res, bilo je videti tam pod gričem malo dima. Ljudje na polji so se začeli ozirati in ko so zapazili ogenj, popustili so svoje delo in jo ubrali naravnost po razorih in čez njive in jarke proti Dolinarjevim. Bil je tih poleten popoldan in plame je mirno švigalo v vis, ne meneč se za sosedne hiše. Domačih ni bilo nobenega in vrata so bila zapahnjena. Sicer pa pri Dolinarjevih ni bilo dosti domačih; stari bolehní oče in njegova

dvajsetletna hči. Ljudje, videč, da se ogenj ne zmeni za vodo, ulomija večna vrata, da bi vsaj pohištvo rešili. To pohištvo bilo je kmalu pospravljeno: skrinja za vrati, postelja, kolovrat, ki je zdaj po leti mirno v kotu zime čakal, vegeta miza in dva nerodna podolgasta stola s širokimi lesenimi naslanjaji. To in iznad ognišča par zvezanih skled in loncev so pobrali in hiša je bila pospravljena. In zopet so polivali z vodo in trgali slamnato streho raz slemena.

„Oče, oče! Očeta rešite!“ Vse se obrne proti bregu, od koder je prihajal ta glas. Vsa upehana hiti preko njive jedina hči Dolinarjeva. Vsi se spogledajo — saj so bili v hiši, očeta pa le ni bilo. „Oče, oče! Kje so oče!“ Hči je pred durmi, a kakor je bila upehana, zažene se vanje, s krepko roko jih vrže z zapaha, divja leta po goreči hiši — očeta nikjer. Priteče vun in kriči: „Oče so ostali doma, v postelji, kje so oče?“ In zopet steče v hišo in po lestvi pod strož, kjer je bilo že vse v ognju. Strahom so gledali ljudje, kaj bode, če se že pregorelo sleme udere. Ali že je zopet stopala hči po lestvi dol. Iz polovice lestve skoči kot ris na

tla — zagledala je bila v kotu pod lestvo očeta. Pograbi ga in vleče na prosto. „Pusti, saj me ne rešiš več!“ Korak za njo se udere strop. Oči so se ji iskrale, ko je videla očeta rešenega. Ni ji bilo mar hiše, ni ji bilo mar imetja, vsa dragocenost ji je bil stari slabotni oče. „Zdaj ga pa le vzemi — cigana. — Dolinarjevih žaljev ne bo nikoli jedel.“

V tem pride na pogorišče Azar, v vasi obče znani kovač, ki je vsako pomlad in jesen prihajal v vas popravljat polomljene vaške lemeže, varit ubite kolesne obroče, vse to za borno hrano in malo penozov. Bil je dober kovač in priljubljen, ker je bil priden in molčeč. Pri luninem svitu delal je, če je bilo treba, do polnoči na travniku, samo da je vsem ustregel. In kako je bil lep ob nedeljah, ko je stopal proti cerkvi počasi, viteško-ponosno; sam je hodil, ni se menil niti za cigansko svojo družbo, niti za vaške fante; dolgi, zlati uhani so mu mahali po vratu izpod vranje črni las. Marsikatera bi si ga pozelela — vender sram jo je bilo, da bi cigana vzela; zavržena bi bila od vseh, pociganiti bi se morala, otroke v rjuhi na hrbtu nositi, stare

ločno, in sicer proti nekemu sotrudniku „Petit Journala“. Rekel je namreč: Švica je nevtralna in da ostane nevtralna, sezidala in napravila je kolikor moči trdnjav. Tudi zvez ne bode sklepala Švica, če bi pa o vojni kdo kršil to nevtralnost, zavezala bi se brez dvojbe z nasprotniki tistega, ki je nevtralnost prekršil.

Spet nemtri na Španskem.

Razni listi poročajo o velikih izgredivih, ki so se te dni primerili v nekaterih mestih, in sicer zaradi tega, ker so oblastva začela brezozirno iztirjevati vse zaostale davke in davščine. Ker je zlasti siromašnejšim obrtnikom skoro nemogoče plačati vse nakrat, a so jim oblastva vendar prodala tudi zadnjo suknjo in jedino posteljo, uprli so se v raznih mestih in siloma zaprečili prodajo tako, da je moralo vojaštvo udušiti upor. Nekaj oseb je bilo v kraji Pontevedra močno ranjenih. Redarstvo je zaprlo na tisoče sumnih ljudi.

Mejnarodno razsodišče.

V senatu združenih držav ameriških stavlja je senator Hermann predlog, naj predsednik republike stopi v dogovor z vsemi drugimi državami zaradi ustanovitve mejnarodnega razsodišča, katero bi bilo sestavljeno iz odposlancev vseh dotičnih držav in bi sodilo in posredovalo o mejnarodnih preprih. Senat je ta nasvet vzprejel jednoglasno, ali pa se bodo udale druge države, ni moči uganiti.

Dopisi.

Iz Rogatec, dne 21. julija 1892. [Izvirni dopis.] (Nemški napisi.) Nastanil sem se za nekaj časa v Slatini, na spodnjem Štirskem. Da se nekoliko razvedrim, ogledam si tudi trg Rogatec. Zelo se začudim, ko me mnogi napisi nad prodajalnami in gostilnami ne opazim nijednega slovenskega, ali, drugače rečeno, mnogo napisov slovenskega pomena, toda tako predelanih v nemščino, da bi si lahko mislil: „Zašli smo v srednji vek mej stare Germane!“ Jedino žendarmerijska postaja ima tudi slovenski napis, kakor da Slovenci tukaj nimajo drugod opravila, kakor pri žandarjih. Nadalje zanimal me je posebno napis na trgu: „Arme Reisende“ itd., potem „Das Betteln ist hier verboten“. Ubogi nemški popotniki dobivajo tukaj podpore, slovenski ne, ker napis napravljen je le za Nemce. Beračenje prepoveduje se Nemcem. Jasea dokaz, da je le nemško občinstvo tako ubogo, da se mu mora tukaj beračenje prepovedovati. Ko bi to veljalo tudi za Slovence, gotovo napravil bi se napis tudi v slovenščini. — Vstopim v bližnjo gostilno. Kmalu zaslišim blaženi: „Guten Tag“ iz ust natakarič. Jaz zahtevam vrček piva. „Was?“ dobim v odgovor. Dajte mi vrček piva! zahtevam še jedenkrat. „Was?“ dobim zopet — mesto piva. Dajte mi vsaj pošteno slovensko besedo, če ne veste kaj je pivo, odvrnem jezen. — „Ne zamerite, gospod“, hiti pripovedovati natakarič, „jaz imam ukaz od gostilničarja, da ne smem z nijednim gospodskim gostom slovenski govoriti, ker to je — pre gmajn.“ — Zvedel sem, da je ta gostilničar sin slovenskih starišev in da slabo nemški govori. Zopet dokaz: Slovenci smo mnoge bolj olikani kakor oni, ki nas barbare nazivljejo, kajti gotovo vsak olikani Slovenec zraven materinega jezika tudi nemški govori. Če bi se pa n. pr. gostilničarji v Škofji Loki zoper olikane Nemce zarotili in ne bi jim hoteli odgovarjati v nemščini, gotovo bi ti gospodski gosti ne dobili tukaj s svojim blaženim jezikom niti slane kropa. — Svetoval bi onemu gostilničarju v Ro-

gatu, da se najprej dobro nemški nauči, potem stoprav slovenščino pozabi, in uradu, da priredi tudi za slovenske uboge potovalce in berače napis, da jih ne bodo lovili žandarji po Vaši krivdi, zato ker nemški ne znajo.

Iz Novega mesta, 24. julija. Na podlagi § 19. t. z. prosim slavno uredništvo za sprejem popravka dopisa v vašemu cenjenemu listu od 22. t. m. št. 165 z napisom: Iz novega mesta 19. julija [Izv. dopis.] Napadi na naše gimnazijce. 1. Ni res de bi bil jaz korespondent gracaraške „Tagespost“ in celjske „deutsche Wacht“. 2. Ni res de bi bil jaz čez novomeške razmere, posebno pa čez novomeško gimnazijo kdej kakšne člane pisaril. In ravno tako. 3. Ni res de bi bil jaz v časih g. viteza Schwarza proti novomeške dijake in gimnazijske funkcijonerje grdil. Proti temu pa je res, da se jaz kot uradnik v tukajšnje narodnopolitične razmere ne vtičkam, in da so te vrstice — v brambo proti nesramnemu obrekovanju — prva korespondenca z pol. časnikarstvom. Novomesto dne 24. julija 1892. Franz Donner c. kr. gozdni nadzorstva komiser.

Opomba uredništva. Gosp. Donner, ki je nam poslal ta, v prelični slovenščini spisani „popravek“, se torej sramuje „Tagespostinega“ dopisnika in njegovih dopisov! Kdo pa je pravi dopisnik, to je po Novem mestu javna tajnost. Biró za pamflete proti Novomeškim Slovincem se je ustanovil še za Schwarzovih dnij in žalibog je sestojal iz treh c. kr. uradnikov, ki so bili vrhu tega tako nebržni, da so se o svojih umazanih duševnih proizvodih očitno pogovarjali v času, ko so menili, da jih nikdor ne sliši. Jeden teh pisarjev je potem odšel iz Novega mosta, dva pa sta še ostala. Želimo g. Donnerju, da bi njegov „popravek“ imel več vspeha, nego li ga sme pričakovati.

Ustanovni shod srednjemestne ženske podružnice sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

V Ljubljani, 26. julija.

Najmlajša ženska podružnica naše prekoristne družbe sv. Cirila in Metoda ustanovila se je včeraj. Na poziv neumorno delujoče domoljubne gospe Murnikove zbralo se je okoli 40 odličnih narodnih gospe in gospodičin v Čitalniških prostorih, gotovo lepa priča, da je mej našimi domoljubnimi damami zanimanje za družbo in njene blagonsne namene precej živahno. Nova podružnica bode poleg že obstoječe št. Jakobske in št. Peterske že tretja ženska podružnica v našem stolnem mestu in trdno se nadejamo, da se ji pridruži v kratkem še četrta, obsejajoča obširno frančiškansko faro.

Gospa Murnikova, ki je sklicala shod, izrekla je, da se je konečno mogla vresničiti že davno gojena želja ustanoviti srednjemestno žensko podružnico ter pozdravi vse navzoče dame, zahvalivši se za mnogobrojno udeležbo, s katere so se odzvale njenemu pozivu.

Po predlogu gospe Lahove bila je soglasno voljena za predsednico podružnici gospa ces. svetnika soproga Marija Murnik. Potem se je vršila volitev odbora in so bile izvoljene nastopne dame: Gospa Franja dr. Tavčarjeva, predsednice namestnica; gospodičina Ljudmila Försterjeva, tajnica; gospa Terezina dr. Jenkova, tajnice namestnica; gospa Franja dr. Gregoričeva, bla-

gajnica; gospa Julija dr. Ferjančičeva, blagajnice namestnica; v odbor pa gospe: Marija dr. Bleiweisova, Marija Grassellijeva, Berta Kušarjeva in Ursula Souvanova.

Kot pokroviteljice zglasile so se: gospa Franja dr. Tavčarjeva, gospodična Josipina Arcé in gospa Ursula Souvanova. Kot zastopnice podružnice gredo k VII. glavnemu zboru družbe v Postojino gospe Marija Murnikova, Franja dr. Tavčarjeva in Marija dr. Bleiweisova, katerim se bodo gotovo pridružile še druge domoljubne dame.

Predsednik družbi sv. Cirila in Metoda gosp. profesor Toma Zupan pozdravil je zbor dam s prav toplimi besedami. Častito ženstvo sredine mesta premišljevalo je dobro, predno je storilo ta korak, zatorej se nadeja, da bode ta najmlajša podružnica postala najznamenitejša. Omenja, da so se zglašile že tri pokroviteljice in zahvaljuje dame za požrtvovalno delovanje. Za družbine zavode posebno v Trstu in v Gorici potrebujejo se velike vsote, tudi za drage koroške brate morali bomo skrbeti še bolj izdatno in ne prezirati njihovega klica na pomoč. Konečno pozdravi novoizvoljeni odbor in zakliče vsem navzočnim damam prisrčen: Živele!

Gosp. Anton Žlogar, tajnik družbi sv. Cirila in Metoda, pozdravil je tudi navzoče dame v imenu družbe ter poročal, kako lepo uspevajo družbini zavodi, katere je ogledal te dni v Trstu in v okolici. V te naše zavode zahaja nad 400 otrok, ki bi sicer bili izročeni laškim šolam, kjer bi se potujčili. Dobro osnovane šole na podlagi materinega jezika okrepile bodo narodno zavest mej narodom, da bomo mogli premagati vse viharje. Treba nam je podpirati družbo, ki nam odgaja v narodnih šolah bodočo našo inteligencijo. Podpiraje družbine namene vršite pravo krščansko delo in materino dolžnost, Bog blagoslovil bode Vas za to v Vaših rodbinah. Zahvali vse dame za obilno udeležbo in jih prosi, da bi razširjale zanimanje za družbo v vedno večje kroge, da bode častno izvrševala svojo nalogo.

Ko je še predsednica gospa Murnikova povabila navzočne dame, da bi se jih kaj več pridružilo deputaciji v Postojino, sklenil se je ustanovni shod.

Naj bi novoosnovana srednjemestna ženska podružnica se krepko razvijala in privabila vedno več zavednih rodoljubnih naših dam v svoje kolo, v družih slovenskih mestih in trgih pa naša obilo posnemovalk. Narodno ženstvo je za naš narodni napredek tako važen faktor, da z iskrenim veseljem moramo pozdravljati vsak pojav, ki nam priča, da se naše ženstvo živo zaveda svojih narodnih dolžnosti in nam povsod radovoljno priskoči, kjer se gre za obrambo slovenske narodnosti. Zatorej kličemo najmlajši podružnici prisrčen: Vivat, floreat, crescat!

Domače stvari.

— (Najnovejši čin deželne vlade.) Danes dopoldne dobil je Ljubljanski mestni župan gospod Grasselli od gosp. deželnega predsednika barona Winklerja dopis, ki razlaga, da sklep obč. sveta Ljubljanskega, s katerim so se javnim prostorom določili zgolslovenski napisi, krši pravice Ljubljanskih Nemcev in da se je pregrešil zoper obstoječi zakon. Dopis

ciganke, vedeževalke bi jo pojedle! Grozne misli za dekleta — vender, bil je lep!

In tudi Azarju so bila všeč vaše dekleta, ob nedeljah posebno. On bi se tudi lahko izbral eno ali drugo, imel je že precej zlata na kupu — za služek svojih rok. Vender cigan, prost sin matere narave, ki ne pozna nobene oblasti nad sabo razun Boga, on, ki mu jutranji vetrič najprvo prinese vonj poljskih cvetic v šator, on, čigar hiše ne podere noben potres, on, ki ni nikdar doma, ki ga nobeno pokopališče ne spominja otožne misli, da bo kdaj zakopan — on naj vzame kmečko dekle! Lepe so res, vender tega še ni bilo, da bi ponosni cigan poprosil kmetice. Vender zgodilo se je. Ko je nekoč šel mimo Dolinarjeve, obrnil se je, pogledal jo žarkim, hrepenenja polnim očesom, in ona mu ni umaknila svojega obraza, svojih oči. Minolo je komaj mesec dni in stari Dolinar je vedel vse. Hči mu ni tajila. A ta sramota, da bo po njegovi smrti cigan gospodaril v hiši, mučila je starega Dolinarja vedno bolj, kolikor se je slabjšega čutil. In tudi zdaj, na pogorišči ga je videl poleg sebe — poleg hčere na trati. „Zdaj pa le vzemi cigana, Dolinar-

jevih žuljev ne bo nikoli jedel —!“ Razumel je tudi on in solze so se mu udrle po lici, ko je videl kaj vse premore sovraštvo mej človekom in človekom. Slišali so ljudje te besede umirajočega očeta. Ženske pa so še vedno vodo nosile in gasile podrti stropovje, češ: Sam si je zažgal hišo, da je ne bo cigan dobil! Prav je storil.“ Bistroumna Polonica pa, krona vseh vaških žensk, je uganila, da se je oče spravil po lestvi pod streho in zažgal slamo, pa od dima zmešan je zgrešil lestvo in padel na tla. Starec ni spregovoril besede več. Drugi dan zazvonil je mali zvon v znamenje, da je nekdo izdahnul. Otroci smo se zopet vsuli iz šole pod zvonic, in ko smo odzvonili, prišel je počasi tudi učitelj, stopil mej nas in molil za pokojnega naprej, mi pa za njim.

Azar je v par dneh po pogrebu končal kar je imel v delu in šel naprej; bal se je ljudij, kateri lahko iz sovraštva do tujca pozabijo ljubezen do lastnega otroka.

Na pomlad prišel je zopet, ko prejšnja leta. Takoj je dobil polne roke starih, škrbavih bran in

zlomljenih lopat v popravilo. Dolinarjeva hiša je bila pokrita in lepo pobeljena.

„Gotovo je že nov gospodar!“ si je mislil in stopil v vežo, da povpraša, če je kaj železnine v popravilo.

„Ali si ti Azar. Bala sem se, da te ne bo več v naš kraj —“ dé mlada ženska, zajokanih oči.

„Zakaj bala?“

„Saj veš, da ni bilo za te varno pri nas; zdaj pa vidijo, da ne maram nobenega domačih in puste me v miru. Jaz delam, da ti povrnem denar, ki si mi ga dal za hišo in upam, da s tem storim dovolj pokore za mojega očeta. Potem me bo Bog že kako rešil iz tega življenja —.“

Vender Bogu je bila jedna zima ločitve dveh ljubečih src dovolj pokore za očeta. Še isti predpust prišel je kovač v Dolinarjevo nišo in ni bil najslabši gospodar. Otroci pa smo se ga počasi navadili, ker smo videli, da on ni tak cigan, ki otroke krade, in učitelj nas je zdaj zaman strašil v naših porednih urah, da nas bode dal vse Azarju. Azar je bil dober mož in kaj bi nam tudi hotel, ko je imel kmalu sam dovolj malih Azarjev?

potem prepoveduje izvršitev tega sklepa na podlogi §-a 84 obč. reda za Ljubljano. — Ta dopis ima datum z dne 24. t. m. in je rešilo poročila županovega, katero ima datum z dne — 23. t. m. Ta dopis je objavil tudi že današnji uradni list „Laib. Ztg.“ In da je ilustracija še bolj popolna, omenjamo, da je že včeraj popoldne letal znan nemškutar Ljubljanski od prodajalnice do prodajalnice ter pripovedoval, kakó je visoka vlada prepovedala izvršitev rečenega sklepa. Ko so na večer imeli občinski svetniki klubovo sejo za današnje javno sejo, udeležil se je tudi gospod župan, a ta, povprašan, ali mu je kaj znanega o ukrepu vis. deželnega predsedstva, odgovarjal je, da mu ni znanega ničesar. Res je njemu, gospodu županu, šele danes popoldne bil vročen napominani dopis. Komentara k temu ni treba. Stvarni komentar pa odlagamo za jutranji list. Občinski svet ima danes zvečer sejo in prilika mu bode, izraziti svoje stališče glede vladinega dopisa, kateri v slovenskem prebivalstvu obuja tem večjo senzacijo, ker je to prebivalstvo oddalo že cele kope podpisov za zgol slovenske javne napise po smislu sklepa občinskega sveta.

— (Za družbo sv. Cirila in Metoda) je gosa Marija Bratanič iz Šentila pri Velenji darovala petsto gold. Slava domoljubni gospe in prisrčna zahvala!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Zaupnica poslancu Spinčiču.) Rodoljubi iz Siska poslali so vrlému g. Spinčiču zaupnico z več nego 100 podpisov. Zaupnica vezana je v krasne platnice z zlatim monogramom.

— (Za posebni vlak v Postojino,) ki se, kakor je že bilo naznanjeno, odpelje k VII. glavni skupščini sv. Cirila in Metoda v četrtek, dne 28. t. m., z zelo znižano ceno za vse mej Celjem in Trstom ležeče postaje, dobivajo se vozni listki v Ljubljani tudi v prodajalnici g. Andreja Druškoviča na Glavnem trgu. Sicer se dobivajo, kakor znano, v pisarni g. Pavlina, pri vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani in pri vseh njenih podružnicah. Za vožnjo iz Postojine nazaj oskrbel se je posebni vlak, ki bode odhajal iz Postojine ob 9. uri zvečer in prihajal v Ljubljano ob 11. uri, torej gotovo jako ugodno vsem izletnikom.

— (Odlikovanje.) Kolegij profesorjev c. kr. akademije obrazilnih umetnostij na Dunaji priznal je srebrno Fügerjevo svetinjo učencu splošne podobarske šole Ivanu Zajcu iz Ljubljane, ki je najbolje rešil nalogo „Apostol Bonifacij poseka sveti hrast.“

— (Domača umetnost.) Znani Pariški list „L'Illustration“ prinaša v svoji zadnji številki (2578 z dné 23. t. m.) po sliki „V poletji“ naše domače umetelnice gospodične Ivane Kobilca narejeni posnetek in piše o tej sliki doslovno: „V draženstni kompoziciji gospodične Ivane Kobilca, slikarice avstrijske, jako čislane talenta, veje vsa čarobnost narave. Mlada graščakinja, komaj na pol razcvetela roža iz Bengala, šla je v samoto. Prišedši na konec parka na mesto, kjer se začne drevje, prevzela je četa vaških dečakov nalog, preiskrabeti jo z gozdnimi cveticami: kozjimi parkeljci, hmelom in marjeticami, katere ona spleta s spretno roko, da si venča svojih dvajset let. Krasna „genre“ slika, dovršene sestave, ki priča v okusu in o spretnosti. Posebno glavni dve figuri izvršeni sta s izredno finostjo čopiča, ki jima je pustil pristni svet mladosti.“

— („Droh“,) dramatičen prizor iz staroslovenske zgodovine, spisal abiturijent M. Prelesnik, predstavljali bodo na svoji slavnostni besedi, za katero je zanimanje splošno, slovenski gimnazijski abiturijenti. Prizor, kot odlomek žaloigre, je pisan v jambičnih trimetrih ter ima za vsebino sovražni in pogubonosni boj korotanskega vojvode Vladúha (Valjhuna) proti vodji paganskih Slovencev, Drohu (l. 770): boj Nemštva, krščanstva — proti staremu, zdravemu in ponosnemu slovenstvu, paganstvu. Prizor, o katerem se je vrl slov. pesnik jako laskavo izrazil, bode tudi čast. občinstvu brez dvoma kot originalna novost ugajal. —r.

— (V cerkev na Ljubljanskem Rožniku) ulomili so nocoj neznani tatovi. Ko so glavna vrata siloma ulomili, zvrgli so nad vsemi durmi napravljeno železno ograjo in se potem spravili nad nabiralnike milodarov. Gotovo so upali napraviti dober plen, kajti v dan prej maševali so po stari navadi vsi v nedeljo posvečeni novomašniki na Rožniku in se je pri tej priliki za popravo cerkve nabralo precej drobiža. Tatovi, katerih je bila gotovo

večja družba, ker bi jeden sam ne bil zmogel vsega „dela“, odnesli so k večjemu 5 gld. denarja.

— (Šolska poročila.) Novomeška višja gimnazija izdala je letno poročilo, ki ima na čelu že omenjeno zgodovinsko črtico g. prof. J. Vrhovca. Iz šolskih poročil povzamemo, da je poučevalo obligatne predmete z vodjo g. dr. Franom Detelo še 14 profesorjev in gimn. učiteljev, neobligatne predmete pa 4 učitelji. Učencev je bilo koncem šolskega leta 204, in sicer 194 Slovencev, 8 Nemcev, 1 Čeh in 1 Rumunec. Vere so bili razun 1 protestanta vsi rimsko-katoliške. Iz Novega mesta jih je bilo 21, s Kranjskega 157, s Štajerskega 21, iz raznih dežel 5. Odličnjakov je bilo 22, nepovoljni uspeh jih je imelo 26. Podporna zaloge je imela 1324 gld. dohodkov in 841 gld. stroškov, torej preostanka 483 goldinarjev. Poleg tega ima premoženja 4040 goldinarjev. Letno poročilo je vse nemško, samo naznanilo o začetku šolskega leta je tudi slovensko. — V mestni deklški šoli v Ljubljani bilo je v osmih razredih 368 učenk. Z dobrim uspehom je dovršilo šolsko leto 292, z nepovoljnim uspehom 70 učenk. — Franc Jožetova ljudska šola v Črnomlju je imela 395 učencev in učenk v 4 razredih, v ponavljalni šoli pa 103. Poučevali so voditelj g. Anton Jeršinič, c. kr. okr. šol. nadzornik, 1 katehet, 1 učiteljica in 3 učitelji.

— (Občinska volitev.) V občini Grosuplje v okolici Ljubljanske je voljen županom posestnik in gostilničar g. Franc Košak, občinskimi svetovalci pa g. Alojzij Žitnik, gostilničar in posestnik, in posestniki gg. Jakob Štrubelj, Jožef Okorn in Ljudevit Pour.

— (Hrvatje na Notranjskem.) Piše se nam iz Ilirske Bistrice dne 25. t. m.: V nedeljo popoldne pripeljali so se z Reškim vlakom vedno ljubi in vedno dobro došli gostje, člani „Planinskega društva“ s Sušaka pri Reki, sami odlični hrvatski rodoljubi. Občinski odbor Ilirske Bistrice in Trnovskega pozdravil je goste, mnogobrojno občinstvo je klicalo navdušeno „Živio“, v ozadju pa so krepko pokali topiči bratom Hrvatom v prijazni pozdrav. Po obhodu obeh trgov zberó se gostje in domačini na Čitalniškem vrtu k banketu. Udeležnikov bilo je jako mnogo in tudi krasnih napitnic nismo pogrešali. S posebno navdušenostjo vzprejete so bile tiste napitnice, ki so klicale k slogi, k jedinstvu in k združenju Slovencev in Hrvatov. Za družbo sv. Cirila nabralo se je po banketu 22 gld., katere je prevzel g. župan, da jih doloži vodstvu. Kakor pri vzprejemu, tako je občinstvo tudi pri odhodu drage goste srčno pozdravljalo, kličeč: Na veselo svidenje ali tukaj, ali v kratkem na Sušaku! L.

— (Moder uradnik.) Piše se nam iz Ljutomer: Dne 29. junija t. l. je gorelo na Moti pri Ivanu Rajhu. Ljutomersko gasilno društvo se je tja odpravljalo okoli poldneva na pomoč. Na ulici je stalo mnogo ljudstva; mej tem tudi c. kr. davkar Ljutomerski gosp. Aleksander Duller. Ta mož, ki je c. kr. uradnik, je v tem nevarnem trenutku izgovoril sledeče besede: „Kaj Vam trebatja hoditi! Zdaj tako soujeje svojo gasilno društvo. Pustite to!“ To konstatujemo za zdaj brez komentara!

— (Mariborski učiteljski abiturijenti) priredé v dvorani Ptujске Čitalnice dne 7. avgusta t. l. veselico s sledečim vsporedom: A. Koncert: 1.) „Pozdrav“, moški zbor, J. Hladnik. 2.) Beseda. 3.) Ouvertura. 4.) „Vojaci na poti“, moški zbor, Nedvčd. 5.) Beseda. 6.) „Avstrija moja“, moški zbor, Nedvčd. 7.) Beriotov koncert št. 7 za gosli. 8.) „Cigani“, moški zbor, Vogl. 9.) Idylla Nesvera. 10.) „Na moru“, moški zbor, Jenko. 11.) Intermezzo Czebulka. 12.) Quintett Mendelssohn. 13.) „Slovo“, moški zbor, Foerster. Koncert izvrše učiteljski. B. Ples in prosta zabava. Pri plesu svira Ptujška godba. Začetek točno ob 6. uri zvečer. Ustopnina 30 kr. Dijaki so ustopnine prosti. Odbor.

— (Strela ubila dve osebi.) V soboto nastala je v Št. Lenartu v Slovenskih goricah na Spodnjem Štajerskem huda nevihta. Strela udarila je v hišo posestnika Ploja in ubila za mizo sedečo taščo posestnikovo in 16 mesecev starega otroka soseda Jožefa Jelesiča. V sobi je bila navzoča tudi Plojeva žena in dva njena otroka, katerim se pa ni nič zgodilo. Strela užgala je hišo, katera je popolnem pogorela, komaj da so mogli trupli iz ognja odnesti. Posestnik ima škode okoli 1200 goldinarjev.

— (Nov zdravstveni okraj.) Deželna vlada koroška izločila je porazumno z deželnim od-

borom koroškim občino Trajberg v političnem okraju Wolfsberg iz dosedanjega zdravstvenega okraja Št. Pavel in osnovala nov zdravstveni okraj za imenovano občino. Sedež okrajnega zdravnika za ta zdravstveni okraj je v Trajbergu (Spodnji Dravograd).

— (Telefonska zveza mej Dunajem in Trstom) Proga od Dunaja do Gradca je že dogotovljena in poskušnje so se obnesle prav dobro. Vsako besedo je razumeti prav jasno po akustičnih strojih najnovejše konstrukcije. Od Gradca proti jugu se dela prav marljivo in delavci so te dni že prišli v okolico Mariborsko.

— (Nova ladija.) V ladjedelnici pri sv. Roku blizu Trstu spustili so v sredo v morje nov parobrod „Albania“, ki ga je naročila družba dalmatinskih brodarjev. Novi parobrod je narejen tako, da bode vozil tudi precej daleč gori po reki Bojani ter se bodo tako novi okrajji odprli pomorskemu prometu. „Albania“ je že četrti parobrod, ki se je letos izdelal v ladjedelnici pri sv. Roku.

— (Odlikovana hrvatska pisateljica.) Sotrudnica Zagrebskega „Vieca“ g. Kristina Solveigs, ki je lani prijavila v tem listu pričetek svojih „Dubrovačkih prič“, pridobila je nedavno na Francoskem odlično priznanje. Pariški list „Le journal des demoiselles et le petit courrier des dames“ razpisal je letos književni natečaj za najboljši sestavek v dramatični obliki iz basne „Le lion et le rat“ (lev in miš) z moralnim poukom „On a souvent besoin d'un plus petit que soi!“ (Človek čestokrat treba manjšega od sebe). Bilo je razpisanih najmanj daril in hrvatska pisateljica g. Kr. Solveigs dobila je četrto. Pisateljica se je nedavno poročila na Francoskem.

— (Povodenj.) Sava preplavila je vsled zadnjega deževja vso okolico Zagrebsko, od Savskega mosta do Maksimira. Ker so še vsi pridelki na polji, naredila je ta povodenj silno škodo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 26. junija. Korespondenčni urad je avtoritativno pooblaščen izjaviti, da so vesti o odstopu državnega vojnega ministra barona Baura popolnoma neosnovane.

Dunaj 26. julija. Dopoldne vršila se je poroka grofice Waldeck s knezom Campo-francom. Navzočni so bili tudi nekateri člani cesarske obitelji.

Pariz 26. julija. Smanje gledališče Rueil se je daures zrušilo mej predstavo, ko je bilo navzočnih okoli 700 gledalcev. 80 oseb težko ranjenih.

Razne vesti.

* (Temnokoži poslanec.) V Londonskem predmestju Finsbury zmagal je pri zadnjih volitvah s tremi glasovi večine temnokoži kandidat Gladstoneov, Dabhai Naoroji, rojen Indec. To je prvi Indec, ki je bil voljen v angleški parlament in zato je ta zmaga vzradostila indijske kneze tako močno, da so novemu poslancu darovali nad 280.000 funtov šterlingov, da bode mogel dostojno nastopiti. Nizam Hyderabadski pa je ožjemu svojemu rojaku poslal še 10.000 funtov šterlingov, da s temi novci ustanovi v voliškem svojem kraju dobroteljen zavod.

* (Sedemnajst dnij pod zemljo.) Dne 4. t. m. udrl se je v rudokopu v Bilinu blizu Mosta na Češkem usad in zasul osem delavcev. Pet delavcev rešili so še drugi dan, trije pa so ostali v rovih in niso mogli na dan. Sodilo se je, da so preminili, a ko so pred nekaterimi dnovi prekopali nasuti pesek, našli so vse tri žive. Prebili so v rovih sedemnajst dnij brez jedi. Da ni bilo dovolj sveže vode, pomrli bi bili vsi, tako pa upajo zdravniki rešiti vse te nesrečnike, ki so grozno shujšali, a se vender toliko močni in pri zavesti, da odgovarjajo točno in pametno na stavljenja jim vprašanja.

* (Samomor v poročni dvorani.) V Milanu dogodil se je dne 7. t. m. pri poročni obravnavi nastopni dramatični prizor. Neki Coturno, ki je bil obsojen s štirimi tovariši zaradi dveh umorov, hotel se je v poročni dvorani umoriti. Jeden obsojenec omedlel je mej razglasenjem osodbe, Coturno pa je glodal po levem rokavu kakor blazen. Kmalu so opazili, da mu teče kri, kajti prerezal si je bil z nekim koscem kositarja veliko žilo. Ko so mu karabinjerji hoteli zabraniti, da izvrši svoje delo, boril se je kakor besen z njimi, vedno kričeč, da je nedolžen, naj ga puste umreti. V dvorani nastala je strašna zmešnjava, več elegantnih dam je omedlelo izza omrežja, za katerim je sedel obsojenec, pa je tekla kri po dvorani. Še le čez sedem minut zvezali so besnega obtoženca ter ga odvedli v bolnico. Odkleto mu je nad dva litra krvi in bode težko okrevat.

Glas iz občinstva.

Mestni magistrat Ljubljanski je ukazal napraviti na mnogih krajih mesta prelaze iz porfirjevega kamena. Ali ne bi bilo mogoče, precej dolgi, iz savskih krogelj napravljati, že zelo obrabljeni prelazi na cesarja Josipa trgu, to je od vogala Fabijanove hiše do vogala stare hranilnice, pri tej priliki napraviti tudi iz porfirjevega kamena? S tem bi se ustreglo nujni potrebi in od mnogih strani izraženi želji.

Izjava.

Ker se je v zadnjem času tukaj trosila vest, da sem jaz indirektni prouzročitelj dopisa v „Slovenskem Narodu“ z dne 4. t. m. 1892, glede afera Salloker-Linhart, izjavljam tem potom vsako jednako vest popolnoma neresnično in izmišljeno. Potegoval sem se v tej zadevi za pravo, da bi pa pozneje deloval na to, da se razne stvari razpravljajo po listih, nikakor ni res, ker mi je v našem kraju mir in sloga čez vse!

Vel. Lašče, dne 25. julija 1892.

Matija Hočevar,
župan.

Zahvala.

Akad. društvu „Triglav“ v Gradci blagovolili so poslati podpore po zadnji javni zahvali z dne 14. prosinca 1892. l.:

Sl. Celjska in Ptujška posojilnica po 25 gld.; Ormoška posojilnica 15 gld.; g. Anton Gregorič, posestnik in tajnik posojilnice v Ptuiju, 14 gld.; po 5 gld. gg.: dr. Peter Defranceschi, zdravnik, Ivan Gorup, trg. akad., dr. B. Ipavec, zdravnik v Gradci, dr. Fr. Jurtela, dež. glavarja namestnik v Smarji, mons. Ivan Tomše, voj. žup. v p. in Fran Kresnik, stud. med. v Gradci; g. Ernest Koželj, mag. pharm. v Gradci, 1 gld. 50 kr.; po 1 gld. gg.: drd. J. Bilc, odvet. kand., Dušan Birač, stud. med. in Mil. Vlad. Crlenjak, stud. med. v Gradci; po 50 novcev gg.: I. Bledšnjader, stud. med., baron Rukavina, stud. med. in Niko Winterhalter, stud. med. v Gradci.

Priporočujoč se še nadaljni naklonjenosti, izreka odbor akad. društva „Triglav“ vsem darovalcem najiskrenejšo zahvalo.

Za odbor:

Drd. med. Ivan Jenko, Stud. iur. Vinko Strgar,
t. č. predsednik. t. č. blagajnik.

V Gradci, dne 23. julija 1892. l.

Tuji:

25. julija.

Pri **Maličih**: Schandera, Roth, Eisler, Wenberger, Portschek, Kellerman, Stroheim z Dunaja. — Miaculo, Grubissich, Schmutzer, Cirkovich iz Trsta. — Scheutz, Schuster iz Gradca. — Hieng iz Rakeka.

Pri **Stenu**: Schmid, Kulman, Weinberger, Grund z Dunaja. — Pessiak, Ragusa, Adler iz Plzna. — Grünbaum iz Budimpešte. — Dr. Janovitz, Dejak iz Trsta. — Wallovich iz Gradca. — Rabus iz Brna.

Pri **avstrijskem cesarju**: Gobo z Reke.
Pri **bavarskem dvoru**: Soyka iz Beljaka. — Žagar iz Kamnika.

Umrli so v Ljubljani:

23. julija: Marija Gražar, ključavničarjeva hči, 1 1/2 leta, Streliske ulice št. 11, legar. — Hedviga Kaspret, profesorjeva hči, 23 dni, Gradišče št. 16, convulsiones. — Franc Ehrfeld, gostilničar, 59 let, Ključavničarske ulice št. 3, jetika. — Franc Breskvar, hišni posestnik, 48 let, Opearska cesta št. 53, srčna hiba.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. julija	7. zjutraj	737.4 mm.	19.0° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	2. popol.	735.2 mm.	21.3° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	736.5 mm.	19.5° C	sl. sev.	d. jas.	

Srednja temperatura 19.7°, za 1° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 23. julija 1892.

	Bankovcev v prometu	406,627.000 gld.	(— 3,016.000 gld.)
Zaklad v gotovini	247,936.000	(+ 1,017.000)	
Portfelj	139,98.000	(— 6,711.000)	
Lombard	2,346.000	(— 332.000)	
Davka prosta bankovna reserva	52,179.000	(+ 4,314.000)	

Dunajska borza

dne 26. julija t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.85	95.90
Srebrna renta	95.40	95.45
Zlata renta	113.90	113.90
5% marcna renta	100.75	100.65
Akcije narodne banke	993.—	995.—
Kreditne akcije	310.40	312.—
London	119.55	119.60
Napol.	9.50 1/2	9.50 1/2
C. kr. cekini	5.67	5.67
Nemške marke	58.55	58.52 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	110	20
Ogerska papirna renta 5%	100	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	—
Kreditne srečke	100 gld.	191
Rudolfove srečke	10	23
Akcije anglo-avstr. banke	120	151
Tramway-društ. velj. 170 gld. a.v.	236	50

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja, došle mi od prijateljev in znancev mej boleznijo in ob smrti preljubljenega soproga, gospoda

FRANA EHRFELDA

restavratérja

za mnoge lepe vence in za častno spremstvo k zadnjemu počitku, zlasti pa za gniljivo petje pevskega zbora Ljubljanskega nemškega telovadnega društva izrekam tem potem svojo najsrčnejšo zahvalo.

(857)

Ana Ehrfeld.

Trgovski pomočnik

23 let star, vojašine prost, slovenskega in nemškega jezika zmožen, izurjen v trgovini z železnino in s specerjskim blagom, želi v službo ustopiti. — Ponudbe v sprejema iz prijaznosti upravištvo „Slovenskega Naroda“ pod črka A. V. (856—1)

Album hrvatskih pjesama, za glasovir priredio Ante Stöhr. Gld. 1.50, po pošti gld. 1.60.

Hrvatsko kolo, za glasovir dvoručno skladao Ivan pl. Zajc. 80 kr., po pošti 83 kr.

Živila Hrvatska! Za glasovir složio K. Pienta. — Gld. 1.20, po pošti gld. 1.25.

Zaje-Album. Hrvatske skladbe za glasovir. Gld. 1.50, po pošti gld. 1.60.

Kolo. (Broj I.) Za glasovir glasbotvorio Franjo Mirosl. Kalski. Gld. 1.—, po pošti gld. 1.05. (842—2)

Vse zgoraj navedene muzikalije ima v zalogi

J. GIONTINI v Ljubljani.

Učenca

14 let starega, slovenskega in nemškega jezika zmožnega, poštenih starišev, vzprejemem takoj v trgovino z mešanim blagom.

Janko Puhek,

(833—4)

trgovec v Črnomlju.

V najem se odda četrt ure od Ljubljane oddaljeno

skladišče (magazin)

mimo katerega peljeta dve cesti; pripravno je najbolj za trgovca z domačimi pridelki. Poleg tega dobé se lahko tudi drugi prostori. — Veš izve se pri upravištvo „Slovenskega Naroda“. (837—3)

Trgovski pomočnik

izučen za trgovino z mešanim blagom, dober prodajalec, ne pod 24 let star, zmožen slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi, vzprejme se takoj pri

Ivanu Wakonigg-u

(858—1)

v Šmartnem pri Litlji.

Na prodaj je iz proste roke

umeten mlin

12 minut od železnične postaje, z dvema paroma valjev in s šestimi pari kamnov; poleg tega tudi dve žagi, travniki in polje. Voda ima 40 konjskih močij, je stanovitna in po zimi nezamrzljiva.

Podrobnosti zvedeti je pri prodajalcu

(843—2) Antonu Flere-tu v Domžalah.

Breskve, marelice, maline, rumene slive (ringlot) in navadne slive

kupuje v večjih množinah

(839—2)

tovarna likerjev FRAN POKORNY v Zagrebu.

Bela in črna

(806—5)

istrska in italijanska vina

ponuja po jako ugodnih cenah

Ivan Cuculić na Reki.

Iščejo se agenti za prodajanje proti dobri proviziji.

C. kr. kranjsko-primorski domobranski pešpolk št. 5.

Razglas.

Z 11. avgustom 1892 konča za jedno leto

oddaja mesa za moštvo, podčastniške in častniške rodovine c. kr. domobraskih batalijonov št. 24 in 25 v Ljubljani

ter se s tem razglasom razpisuje.

Prosilci naj torej blagovolé svoje pismene ponudbe, s kolekom 50 kr. kolekovane, — do 3. avgusta 1892 do 1/2.11. ure dopoldne poveljništvu c. kr. kranjsko-primorskega domobranskega pešpolka št. 5 (domobraska vojašnica, soba št. 63) osebno ali pa pismeno po pooblaščenih oddati, ker se bode potem takoj obravnavalo in odločilo. Na zakasnjene ali z brzojavom došle ponudbe se ne bode oziralo.

Ponudbe zamorejo biti za obadva ali pa tudi samo za jeden batalijon predložene

Pogoji, oziroma kontrakt, razvidni so v računski pisarni tega polka (brambovska vojašnica, soba št. 63) v delavnikih od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldne.

Ljubljana, dne 25. julija 1892.

(859)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Razglas.

Zaradi oddaje stavbe

novega okrajnega mostu čez Savo

mej Smlednikom in Šbiljam na okrajni cesti Loka (Medvode)-Kamnik vršila se bode

dne 16. avgusta t. l.

dopoludne ob 10. uri javna dražba v občinski pisarni v Kranju in pri tej priliki izklicalo

1. Stavba lesenega mostu z obrežnimi zidovi za 13.000 gld.

2. Preložitev obestranskih cest za 5.000 „

Vabijo se k tej dražbi vsi podjetniki z dostavkom, da ima vsakdo pred

ustno obravnavo uročiti načelniku komisije 5% varščino v znesku 900 gld.

Dotični načrti in pogoji, kakor tudi vsa druga sredstva ležijo podjetniku v ogled na razpolaganje v občinski pisarni ob navadnih uradnih urah.

Cestni odbor v Kranju

dne 25. julija 1892.

(855—1)

Načelnik: Jožef Keršič.

V Postojnski jami

pride se

dne 14. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne

IZREDNA VESELICA

z električno razsvetljavo

kakor o Binkošti vsacega leta.

(846—1)

— Ustopnina za osebo 1 goldinar. —

Otroci pod 10 leti so ustopnine prosti.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.